

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2019/8

Várhegy Üdülő – visszatekintés

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

A Várhegy Üdülő története

Két év tárgyalás után, 1998-ban írtuk alá a szerződést a sátoraljaújhelyi volt SZOT-üdülő megvásárlásáról. A terület és az épületek borzasztóan elhanyagolt állapotban voltak. Óriási hittel és lendülettel kezdtünk bele a felújításba, bizakodva abban, hogy jó döntést hoztunk.

1999-ben megkezdtuk az üzemeltetést, Várhegy Üdülő néven. A 2000. évben az Úr vezérelte hozzánk a Debreceni Református Gyülekezet vezetőit, Püski Lajos nagytiszteletű urat és feleségét, Judit asszonyt, így szinte első vendégeink között üdvözölhettük a gyülekezeti tábor résztvevőit. Visszagondolva erre az időre, bizony elég szerény körülményeket tudunk biztosítani a vendégek számára. 16 ágyas szobák fürdőszoba nélkül, ezért külön aludtak a nők és a férfiak. Vizesblokk az udvaron. De bizalmat kaptunk a vendégektől, és ahogy felmértük az igényeket, valamint anyagi forrásaink lehetővé tették, évről évre épült, szépült a tábor a Várhegyen. Lettek filagóriák, rendezvényterem, zuhanyozós szobák, medence, kápolna, és az étterem is megújult.

Egyre több vendéget tudtunk fogadni, és nagy örömmel töltött el bennünket, hogy egyre több volt a visszatérő vendég. Így volt ez a gyülekezettel is, és már szinte családtagként üdvözölhettük a táborozókat. 20 év alatt a kicsi gyerekekből fiatal felnőttek, az ifisekből komoly, felelősségteljes szülők, a középkorúakból nagyszülők lettek, s jöttek a táborba már az unokákkal. Boldogan figyeltük a táborban szövődő barátságokat, szerelmeket. Mikor nagy szükségünk volt rá, a gyülekezet tagjai imáikkal segítettek bennünket, amit soha nem fogunk elfeledni. Mi is változtunk, kicsit elfáradtunk.

2018-ban nehéz válaszút elé érkeztünk. Vételi ajánlat érkezett a vállalkozásra. Ami eddig az életünket jelentette, azt képesek vagyunk-e elengedni, vagy nyugdíjas korunkban is folytatjuk tovább. Rengeteg vívódás és töprengés után az elengedés mellett döntöttünk, bár nem gondoltuk, hogy ennyire nehéz lesz. Sokat gondolunk az Üdülőre, de úgy látjuk, jó kezekbe került. A Rákóczi Szövetség új lendületet ad a vállalkozásnak, további fejlesztések, bővítések várhatók, az eredményes üzemeltetést, a táboroztatást tovább viszik.

A mi életünk folyása kicsit lassabb lett. Vágáshután, András szülőfalujában vetünk egy kis nyaralót, és amikor csak lehet, ott pihenünk. Szeretettel látunk mindenkit, aki megkeres bennünket. Ildikó lányunk hazaköltözik Magyarországra a családjával, októberre gyermeket vár. Nagyon boldogok vagyunk, hogy mi is átélhetjük majd, milyen nagyszülőnek lenni. István fiunk is hazaérkezett Ausztriából, menyasszonyával jövő évre tervezik az esküvőt. Szeretnénk több időt tölteni szereteteinkkel, és élvezni a természet szépségeit, és ha egészségünk engedi, utazgatni.

Kérjük az Urat, tartsa meg és erősítse hitben és szeretetben a Püski családot és a gyülekezet minden tagját, hogy sokáig megmaradjon ez a közösség, mert nagyon nagy szükségük van az embereknek hitre és testvéri közösségre.

Hűségüket és az elmúlt éveket hálásan köszönve szeretettel és barátsággal gondolunk minden kedves táborozóra.

Üdvözlettel:

Ignácz András és Ildikó

A Várhegy Üdülő története

Csillagpont: körbevett minket

Aki nem volt még Csillagponton, talán nehezen tudja elképzelni, hogyan is nézhet ki ez az ifjúsági találkozó. A menetét talán a sátoraljaújrhelyi táborunkéhoz tudnám hasonlítani. Délelőtt dicsőítést tartunk és előadás hangzik el, ezek után kiscsoportos beszélgetések következnek korosztályok szerint. Délután szabad programok vannak, este szintén dicsőítés és áhítat.

Most, hogy ezt az összehasonlítást megtettük a többgenerációs gyülekezeti táborunkkal, emeljük ki az „apróbb” különbségeket is. A két évente megrendezett Csillagponton jóval több, mint 440 táborozó vesz részt, mintegy 2500 ember. Ők mind fiatalok: 14 és 29 év közöttiek, akik azért gyűlnek össze, hogy lelkileg tölthetessenek, valamint közösségben lehessenek kortársaikkal. Különbség az is, hogy a programok nemcsak egy tábornyi területen zajlanak, hanem az Agráregyetem egész területén. Abban is eltér a mi táborunktól, hogy nem egy gyülekezetből, hanem az egész Kárpát-medencéből, sőt még Pakisztánból és Koreából is érkeznek reformátusok. Sok ember órákat utazik azért, hogy részt vehessen ezen a rendkívüli eseményen.

Idén számomra lenyűgöző volt látni, ahogyan a Csillagpont életre kelt. A programot július 23. és 27. között rendeztük meg, ám azok láthattak igazán bele abba, hogy mennyi munka is van e mögött az öt nap mögött, akik már vasárnaptól ott voltak segíteni. Annak érdekében, hogy minden esemény zavartalanul folyhasson, több mint 400 önkéntes lelkiismeretes és kitartó munkájára volt szükség vasárnaptól vasárnapig.

Természetesen a főszervezők másfél, két évnyi előkészítő munkáját is meg kell említeni, hiszen ők azóta szakadatlanul dolgoztak.

Az idei Csillagpont szlogenje kifejezetten egyszerű volt. Így hangzott: „Körbevesz”. Arról volt szó a fő előadásokon, hogy mi vesz körül bennünket a mindennapjainkban, illetve, hogy mit jelent az, hogy az Isten országa közöttünk van.

Igyekeztünk körbejárni, hogy mit jelent egyéni és közösségi szinten Isten országához tartozni és hogy miként tudjuk megjeleníteni ezt mindennapi életünkben. Az esti áhítatokon pedig arról volt szó, hogy a Szentháromság személyei hogyan jelennek meg az életünkben.

Délutánonként szinte megszámlálhatatlan mennyiségű program közül lehetett választani, ahol az ismeretterjesztéstől kezdve a sporteseményeken át egészen a különböző missziókig sok mindennel lehetett találkozni.

Én elsősorban előadásokat hallgattam, különböző érdekesítő témákról.

Vekerdi János

Csillagpont – a dobok mögül

„Most nyisd ki a szemeidet és nézz körbe! Kik vesznek körül? Ismered őket? Ha igen, ha nem, Isten valamiért melléd rendelte ezeket az embereket.”

Kicsit pontatlanul, de így tudnám felidézni azt a gondolatot a Csillagpont egyik áhítatójáról, amely után végleg megértettem, miért is megyek fel a színpadra és miért ülök be hangszerem mögé.

Sokszor próbáltam meg felpillantani és kinézni a dob mögül a nagy koncentráció és izgalom közepette, és az egyik ilyen alkalommal életre szóló bátorítást kaptam. Valamiért abban a pillanatban bátorságot kaptam, hogy jobban megfigyeljem, mi történik a színpad előtt. Láttam, ahogy előttem az emberek Istent dicsőítik, boldogan, felemelt kézzel, széles mosollyal, tánccal, egymás kezét fogva, és félretéve gondjaikat, semmin nem aggódnak. Énekelve tették le bűneiket, énekelve adtak hálát és énekelve szóltak az Úrhoz.

Ekkor nyert valódi értelmet számomra az, amit korábban is hallottam. Isten ránk, emberekre bízta az evangélium hirdetését, egymás bátorítását, vigasztalását, elhordozását. Rám is, aki sokszor izgult a dob mögött, és sokszor hitte

azt, hogy nem adhat semmit sem az embereknek. De ha engem bátorított az éneklő tömeg, akkor úgy tudok feléjük szolgálni, ha én is bátorítom őket. Ezért vagyok itt, hogy bátorítsak másokat, nem azért, hogy az aggódással és a lámpalázssal elpazaroljam az erőmet.

Az a sok-sok ember mind arra vágyakozott, hogy lelki erőt és feltöltődést kapjon, közben körbeveszi őket Isten gondviselése. Csodálatos érzés volt átélni, hogy Isten arra rendelt engem és társaimat, hogy pár napon keresztül vezessük ezeket az embereket az éneklésben, a dicsőítésben. Megnyugvás volt számomra, amikor ez végre tisztázódott bennem, mert sokszor nehezen tudtam elképzelni, hogy miközben zenélek, hogyan is segíthetek másokon. De már tudom, hogy a Csillagponton olyan emberek vettek körbe a zenekarból is és azon kívül is, akiket az én bátorításomra rendelt Isten, és voltak olyanok is, akiket pedig nekem kellett bátorítanom és lelkesítenem. Bátrabb „építője” lettem Isten országának, és nagyon remélem, hogy annak, amit a zenei szolgálatomban kaptam, később a többszörösét adhatom át másoknak.

Kiss Máté

Keresztrejtvény

I.	Néma hét! Elem méret		48-as tábornok Spanyol autójel	Fügefára mászott Jézust látni	Disz Ragályi... operatőr	Rang jel Hála egy. betűi	A kínai nagy ...
							L
				Zenemű is lehet		ELEK! Nagy.... : ismert	
Apostol az „Iker” Szabad ang.	ÁÁÁ! Királyfi meschős			Legyintő szócska Ósi illatszer Szedhető gyümölcs 1/7		Gyé ... ritkább	Nehézségi gyorsulás Lakó körzet
II.							
Honfoglalás kori nép							
						BB	
Ne bonyolultan ... László magyar író						Visszamaradott Los Angeles A Meki közepe!	
					Kórház tábla Kérdő hang	Valaki nemesfeme	
Tánca híres Tsz. jele			Szülő Nem innen				
Ta.... fejedelem Árpád unokája					Ily életet remélünk Ige fajta		
							Öv része! Év 1000 ang. röv.
Nincs meg Orvosnál mondjuk		Éneklő szócska	Túl büszke Nikkel vegyjele	A Biblia egy fontos ilyen			
Szökök, suhan	T			Erős németül			

MEGFEJTÉS: I., II. JÉZUS SZAVAI (Lukács)

Készítette: Ötvös Cs.

Szabédi László: Minek örülök

Mért búslakodnám? Annak örülök,
amit az Isten lenni adott.

Hogy széles mezőkön száz sugár sűrög,
s én látom a színt, a fényt, a napot.

Hallom a hangot, mit százezer madaracska
csicsereg boldogan, csókra csalogatva.

Érzem a barna föld részegítő illatát,
s hogy idegeimen az élet csap át.

Karomat kitárom, féktelenül füttyülök,
vidáman vallom: íme, vagyok!

Mért búslakodnám? Annak örülök,
amit az Isten lenni adott.

Bódás János: Új kenyér

Az új búza már ömlik a garatra.
A föld hálás volt, most is fizetett.
Hogy új kenyér került az asztalodra,
tudod-e, hogy kinek köszönheted?

Köszönd meg népem dolgos önmagadnak,
köszönsd az ekét, kaszát, szekeret,
követ, szitát – s mind kik szerszámot adtak,
ki fűrt, kalapált, szótt vagy tervezett,

a vetőket, az aratót, a molnárt,
a péket, s kik a kenyeret kihordták...
De az égre is emeld fel szemed,

(tudod, hogy fényt, szellőt, záport ki ad)
s töltse be szíved csendes áhítat,
mikor az új kenyeret megszeded.

- ♦ *Augusztus 29-31.* csütörtök-szombat este 6 órától **úrvacsorai előkészítő istentisztelet.**
- ♦ *Szeptember 1.* vasárnap fél 9-kor és fél 11-kor **úrvacsorás istentisztelet.**

A Wide Open Films egy kreatív, rövid filmes kezdeményezés, amely keretében hívó fiatalok minél többekhez szeretnék eljuttatni a keresztény értékrendet az interneten keresztül. Bemutatóként a Csillagponton is működtettek egy sátrat, ahová a filmes életben ismert személyeket hívtak meg előadni.

Vígh Tamás

Szívárvány –

a Debrecen-Nagyterdei Református

Egyházközség hírlevele

4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia Készült 350 példányban

27. évfolyam 8. szám Megjelenik havonta

Egyházközségünk számlaszáma:

11738008-20012917

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Gyülekezeti honlapunk: www.refnagyerdo.hu

Csillagpont képei